

EIROPAS CENTRĀLĀ BANKA

NORĀDĪJUMI ATTIECĪBĀ UZ VALSTU IESTĀŽU APSPRIEŠANOS AR EIROPAS CENTRĀLO BANKU

PAR
TIESĪBU AKTU
PROJEKTIEM

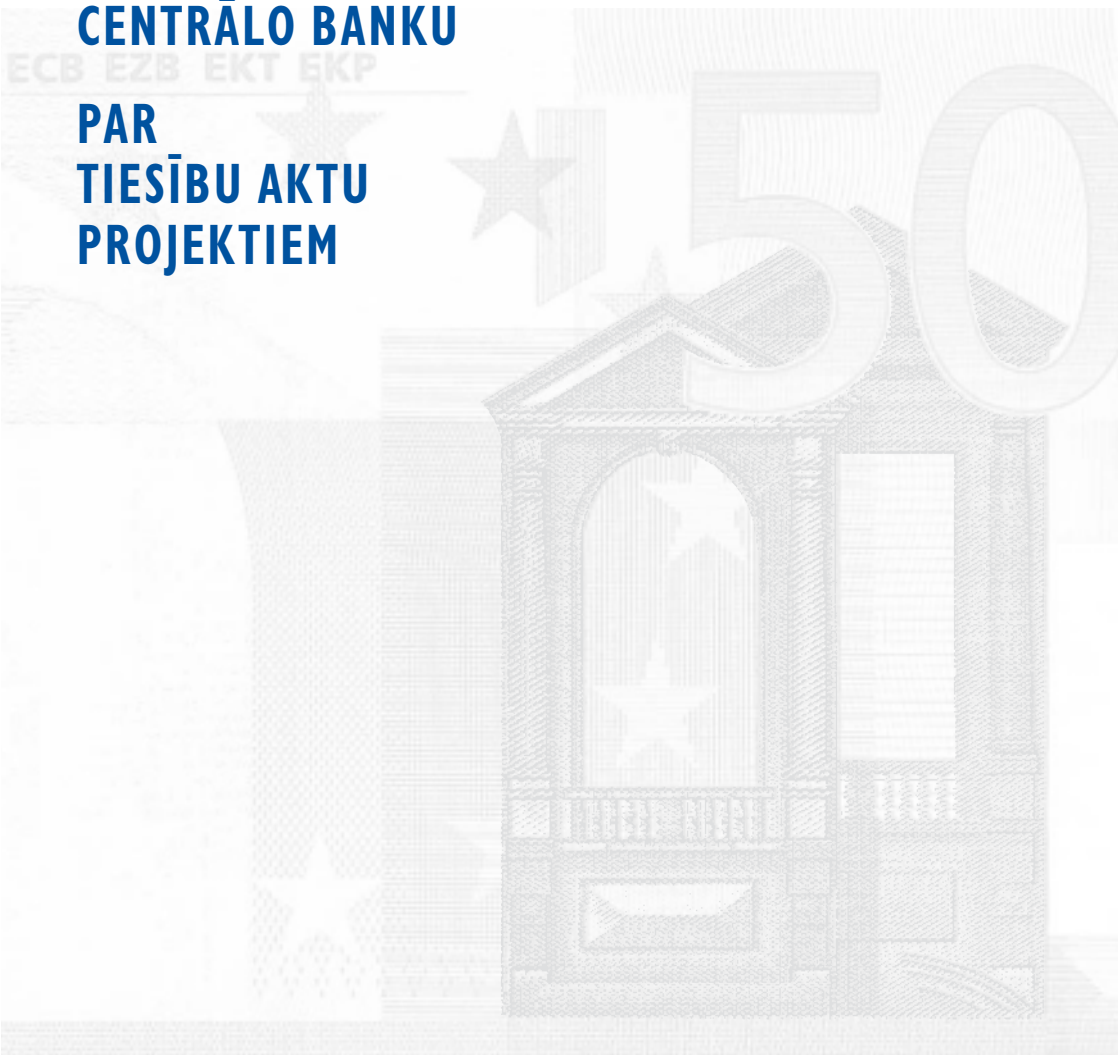

EIROPAS CENTRĀLĀ BANKA

NORĀDĪJUMI ATTIECĪBĀ UZ VALSTU IESTĀŽU APSPRIEŠANOS AR EIROPAS CENTRĀLO BANKU

PAR
TIESĪBU AKTU
PROJEKTIEM

ECB EZB EKT EKP

© Eiropas Centrālā banka, 2005

Adrese

Kaiserstrasse 29
60311 Frankfurt am Main
Germany

Pasta adrese

Postfach 16 03 19
60066 Frankfurt am Main
Germany

Tālrunis

+49 69 1344 0

Interneta lapa

<http://www.ecb.int>

Fakss

+49 69 1344 6000

Telekss

411 144 ecb d

Šie norādījumi pauž ECB viedokli, un tie neierobežo Kopienas iestāžu, kurām uzticēta Kopienas tiesību pareizas piemērošanas nodrošināšana, sniegto Lēmuma 98/415/EK vērtējumu.

Šie norādījumi ir sagatavoti informācijas nolūkā. Par autentiskiem tiek uzskatīti vienīgi tiesību akti, kas publicēti Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša izdevumos papīra formātā.

Visas tiesības rezervētas. Atļauta pārpublicēšana izglītības un nekomerciālos nolūkos, norādot avotu.

ISBN 92-9181-683-3 (drukas versija)

ISBN 92-9181-684-1 (interneta versija)

SATURA RĀDĪTĀJS

PRIEKŠVārds	5	7. Atzinuma nosūtīšana un tā turpmākā izvērtēšana	21
KOPSAVILKUMS	6	8. Publicēšana	22
I ECB PADOMDEVĒJAS FUNKCIJAS ATTIECĪBĀ UZ TIESĪBU AKTU PROJEKTIEM	8	V APSPRIEŠANĀS PIENĀKUMA IEVĒROŠANA	23
II LĒMUMA 98/415/EK MĒRĶI	10	VI NEAPSPRIEŠANĀS JURIDISKĀS SEKAS	24
III PIENĀKUMS APSPRIESTIES AR ECB	12	PIELIKUMI	25
1. Iestādes, kuras apspriežas	12	1. Padomes 1998. gada 29. jūnija Lēmums par valstu iestāžu apspriešanos ar Eiropas Centrālo banku par tiesību aktu projektiem (98/415/EK)	26
2. Tiesību aktu projekti, uz kuriem attiecas pienākums apspriesties	13	2. To jautājumu pārskats, kuri ietverti tiesību aktu projektos, par ko iepriekš notikusi apspriešanās ar ECB un EMI	30
3. ECB kompetences jomas	14		
4. Īstenojošie tiesību akti	16		
IV APSPRIEŠANĀS PROCEDŪRA	18		
1. Apspriedēm ar ECB vajadzīgais laiks	18		
2. Atzinuma lūgums	18		
3. Termiņi	20		
4. Saņemšanas apliecinājums	21		
5. Atzinuma pieņemšana	21		
6. Valodu režīms	21		

PRIEKŠVārds

Man ir tas gods iepazīstināt Jūs ar izdevumu "*Norādījumi attiecībā uz valstu iestāžu apspriešanos ar Eiropas Centrālo banku par tiesību aktu projektiem*". Līdzīgi pārējām ECB publikācijām tas pauž ECB apņemšanos ievērot atklātības un pārskatāmības principus, kā arī palīdz plašāk iepazīties ar ECB mērķiem un darbību.

EK Līgums nosaka, ka dalībvalstīm jālūdz ECB atzinums par tiesību aktu projektiem, kas ir ECB kompetencē. Pēc vēsturiski nozīmīgās ES paplašināšanās ir ievērojami palielinājies apspriešanās procesā iesaistīto dalībnieku skaits. ECB ir sagatavojusi šos norādījumus, lai informētu valstu iestādes, jo īpaši valstu iestādes jaunajās dalībvalstīs, par minēto pienākumu un sniegtu tām palīdzību tā izpildē. Norādījumi izskaidro apspriešanās ar ECB mērķus un piemērošanas jomu, kā arī precizē tās norises procedūru.

Uzskatu, ka šie norādījumi palīdzēs apzināties visu iesaistīto pušu tiesības un pienākumus, kā arī ļaus vēl labāk izprast ECB padomdevējas lomu. Norādījumi paredzēta arī tam, lai veicinātu plašāku apspriešanās procedūras izmantošanu un tādējādi sniegtu ieguldījumu dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanā ECB kompetences jomās.

Visbeidzot, es vēlētos uzsvērt, cik svarīgi ir nodrošināt likumdošanas procesā iesaistīto valstu iestāžu un Eiropas Centrālo banku sistēmas / Eurosistēmas ciešu sadarbību. Esmu pārliecināts, ka šie norādījumi veicinās ciešāku sadarbību visu iesaistīto pušu interesēs.

Frankfurtē pie Mainas, 2005. gada jūnijā.

Jean-Claude Trichet

KOPSAVILKUMS

Valstu iestādēm ir pienākums apspriesties ar Eiropas Centrālo banku (ECB) par tiesību aktu projektiem, kas ir ECB kompetencē. Šis pienākums izriet no Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 105. panta 4. punkta, un tā neievērošanas rezultātā var tikt sākta pārkāpuma tiesvedība Eiropas Kopienu Tiesā.

ECB padomdevējas loma ir paredzēta tam, lai nodrošinātu, ka valstu iestādes gūst labumu no ECB zināšanām un pieredzes, tādējādi: sniedzot ieguldījumu Eiropas Savienības (ES) vispārīgo mērķu sasniegšanā; nodrošinot, ka valstu tiesību akti ir saderīgi ar Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) tiesisko regulējumu un ir saskaņā ar ECB politiku; kā arī veicinot informācijas apmaiņu un komunikāciju ECB un sabiedrības starpā.

Apspriešanās pienākums attiecas uz ES visām dalībvalstīm, izņemot Apvienoto Karalisti. Apspriešanās ar ECB procedūra sīkāk izklāstīta Padomes Lēmumā 98/415/EK.

Lai gan parasti ECB atzinumu lūdz kāds attiecīgās valsts ministrs, apspriesties ar ECB var plašs valsts iestāžu loks (piemēram, parlamentu un institūcijas, kam ir tiesības izdot normatīvus aktus). Apspriesties var ne tikai tā iestāde, kura ierosina (vai pieņem) attiecīgo tiesību aktu.

Apspriešanās pienākums attiecas tikai uz aktiem, kas būs juridiski saistoši un vispārēji piemērojami attiecīgajā dalībvalstī. Šis pienākums neattiecas tikai uz tādiem tiesību aktiem, ko pieņem parlaments, bet nav vajadzības ar ECB apspriesties par sekundāriem tiesību aktiem, kuri īsteno primārus tiesību aktus, ja vien to sekas neatšķiras no primāro aktu sekām. Dalībvalstis ar ECB parasti neapspriežas par Kopienas direktīvu transpozīciju, lai gan atsevišķos gadījumos ECB ir tās mudinājusi šādi rīkoties to direktīvu gadījumā, kuras ir īpaši nozīmīgas ECBS interesēm un kuru harmonizācija ir īpaši svarīga. Ar ECB jāapspriežas atkārtoti, ja tiesību aktu projekti, par kuriem jau lūgts ECB atzinums, tiek būtiski grozīti.

Jautājumi, kas ir ECB kompetencē, ietver ECBS galvenos uzdevumus saskaņā ar Līgumu, jo īpaši tos, kuri uzskaitīti Līguma 105. panta 2. punktā. Padomes Lēmumā 98/415/EK ietverts neizsmeļošs to jautājumu kategoriju saraksts, par kurām jāapspriežas ar ECB.

Ar ECB jāapspriežas pienācīgā likumdošanas procesa posmā, t.i., laikā, kas ļauj ECB pieņemt tās atzinumu visās vajadzīgajās valodās un kas ļauj iestādei, kura ierosinājusi tiesību aktu, pirms lemšanas par akta saturu ņemt vērā ECB atzinumu. Valstu iestādes var noteikt termiņu ECB atzinuma sniegšanai, un mazākais laika posms ir viens mēnesis. Termiņš, kas ir mazāks par vienu mēnesi, ir atļauts vienīgi ārkārtējas steidzamības gadījumos; šādos gadījumos ir jānorāda steidzamības iemesli.

Apspriešanās laikā aptur tiesību akta pieņemšanas procesu, lai gan var tikt veikti daži valsts likumdošanas procesa pasākumi. Pēc jebkura termiņa beigām procesu var atsākt, bet attiecīgajām iestādēm tomēr jāņem vērā ECB atzinums, ar nosacījumu, ka tas saņemts pirms tiesību akta galīgās pieņemšanas. Jebkurā gadījumā, iestādei, kas apspriežas, ECB atzinumu jādara zināmu pieņemšanas iestādei, ja tā nav viena un tā pati iestāde.

ECB atzinumi par tiesību aktu projektiem parasti tiek publicēti ECB interneta lapā tūlīt pēc to pieņemšanas un nosūtīšanas iestādei, kura apspriežas (ja vien nav īpaša iemesla vēlākai publikācijai, kuras gadījumā atzinumu publicē, vēlākais, sešus mēnešus pēc tā pieņemšanas).

I ECB PADOMDEVĒJAS FUNKCIJAS ATTIECĪBĀ UZ TIESĪBU AKTU PROJEKTIEM

Eiropas Kopienas dibināšanas līgums ("Līgums") uztic ECB padomdevējas funkcijas attiecībā uz ierosinātiem Kopienas aktiem un valstu tiesību aktiem, kas ir tās kompetencē. Līguma 105. panta 4. punkts, kas reproducēts Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtos ("Statūti"), ir ECB padomdevējas funkciju pamatā. Valstu iestāžu apspriešanās ar ECB ir sīkāk izklāstīta Padomes 1998. gada 29. jūnija Lēmumā 98/415/EK par valstu iestāžu apspriešanos ar Eiropas Centrālo banku par tiesību aktu projektiem¹ ("Lēmums 98/415/EK"), kuru piemēro no 1999. gada 1. janvāra. Tas attiecas uz visām dalībvalstīm, izņemot Apvienoto Karalisti, kas atbrīvota no pienākuma apspriesties ar ECB saskaņā ar Līgumam pievienoto Protokolu par dažiem noteikumiem attiecībā uz Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto karalisti. Kopš ECB izveidošanas tā, apspriežoties ar valstu iestādēm, ir sniegusi 173 atzinumus (skatīt 1. attēlu).

I. ielikums

Līguma 105. panta 4. punkts:

Ar ECB apspriežas:

- par visiem ierosinātiem Kopienas aktiem, kas ir tās kompetencē;
- valstu varasiestādes – par visiem likumprojektiem, kas ir ECB kompetencē, bet ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko Padome izvirzījusi saskaņā ar 107. panta 6. punktā paredzēto procedūru.

ECB var iesniegt atzinumus attiecīgām Kopienas iestādēm vai valstu varasiestādēm par jautājumiem, kas ir tās kompetencē.

Statūtu 4. pants:

Saskaņā ar šā Līguma 105. panta 4. punktu:

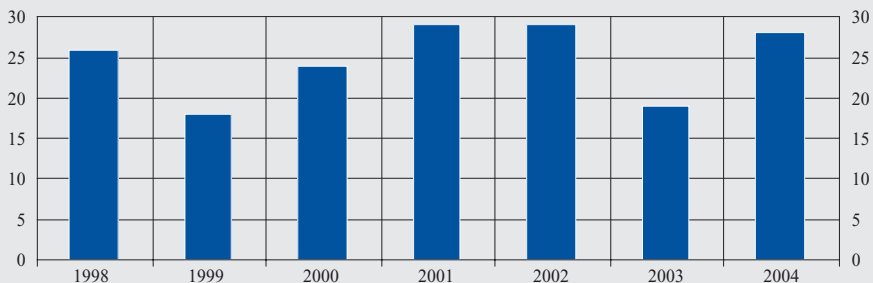
a) ar ECB apspriežas:

- par visiem ierosinātiem Kopienas aktiem, kas ir tās kompetencē;
- attiecīgās valsts iestādes attiecībā uz visiem tiesību aktu projektiem, kas ir ECB kompetencē, taču ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko Padome paredzējusi saskaņā ar 42. pantā norādīto procedūru;

b) ECB attiecīgām Kopienas iestādēm vai struktūrām, vai valstu iestādēm iesniedz atzinumus par jautājumiem, kas ir tās kompetencē.

¹ OV L 189, 3.7.1998, 42. lpp. Lēmuma teksts ir iekļauts 1. pielikumā.

1. attēls ECB atzinumu skaits, apspriežoties ar valstu iestādēm

Pirms ECB izveidošanas konsultatīvas funkcijas veica Eiropas Monetārais institūts (EMI)². Daži tā izskatītie jautājumi joprojām ir nozīmīgi jaunajām ES dalībvalstīm, piemēram, tādi jebkurai dalībvalstij nozīmīgi jautājumi, kā EMI atzinumi par valstu centrālo banku (VCB) integrāciju ECBS un euro ieviešanu daudzās dalībvalstīs. EMI pieņēma 68 atzinumus, apspriežoties ar valstu iestādēm par dažādiem tiesību aktiem, kas bija tā kompetencē.

Lēmuma 98/415/EK noteikumi ir samērā vispārīgi, un, lai nodrošinātu tā efektīvu darbību, valstu likumdevējiem pilnībā jāizprot: a) tā mērķi; b) apspriešanās pienākuma piemērošanas joma; c) procedūra, kura jāievēro; un d) apspriešanās pienākuma nepildīšanas sekas attiecībā uz tiesību aktu likumību. Norādījumu mērķis ir par šiem jautājumiem informēt valstu tiesību aktu sagatavošanā iesaistītās valstu iestādes, lai tās pilnībā apzinātos savas tiesības un pienākumus. Norādījumos iekļauta arī virkne ieteikumu apspriešanās procedūras efektivitātes nodrošināšanai.

² Skatīt Līguma 117. panta 6. un 8. punktu un Padomes 1993. gada 22. novembra Lēmumu 93/717/EK par dalībvalstu iestāžu apspriešanos ar Eiropas Monetāro institūtu par tiesību aktu projektiem (OV L 332, 31.12.1993, 14. lpp.).

II LĒMUMA 98/415/EK MĒRĶI

Eiropas Kopienu Tiesa ("Tiesa") *OLAF* spriedumā³ precizē Līguma 105. panta 4. punkta mērķus saistībā ar pienākumu apspriesties ar ECB par ierosinātiem Kopienas tiesību aktiem, kas ir ECB kompetencē. Saskaņā ar Tiesas spriedumu šī pienākuma mērķis ir "galvenokārt nodrošināt to, ka likumdevējs aktu pieņem tikai tad, kad uzklautā institūcija, kura, ņemot vērā īpašās funkcijas, ko tā attiecīgajā jomā veic Kopienā, un tās rīcībā esošās augsta līmeņa speciālās zināšanas, ir īpaši piemērota sniegt lietderīgu ieguldījumu iecerētajā likumdošanas procesā."

Lai gan *OLAF* spriedums attiecas uz Kopienas iestāžu pienākumu apspriesties ar ECB par ierosinātiem Kopienas aktiem, tas palīdz precizēt arī dalībvalstu pienākumu apspriesties par valstu tiesību aktu noteikumiem. Vispārinot, *OLAF* spriedums ļauj secināt, ka Lēmuma 98/415/EK galvenais mērķis ir ļaut ECB pienācīgā laikā sniegt valstu likumdevējiem ekspertu padomus par tiesību aktu projektiem jautājumos, kas ir ECB kompetencē. Šie padomi ir vērsti uz to, lai valstu tiesiskais regulējums: a) sniedz ieguldījumu ECBS mērķu sasniegšanā, kā noteikts Līguma 105. panta 1. punktā; b) ir saderīgs ar ECBS tiesisko regulējumu; un c) ir saskaņā ar ECBS politiku. Apspriešanās pienākums saskaņā ar Lēmumu 98/415/EK ir izstrādāts tā, lai tas darbotos kā preventīva sistēma, kura novērš potenciāli nesaderīgu vai pretrunīgu valstu tiesību aktu dēļ radušās problēmas. Apspriedēm ar ECB tādēļ jānotiek tad, kad tiesību akts vēl ir projekta izstrādes stadijā un jo īpaši stadijā, kurā attiecīgā tiesību akta sagatavošanā un pieņemšanā iesaistītās valstu iestādes var lietderīgā veidā ņemt vērā ECB atzinumu.

Šajā sakarā jāmin, ka praksē apspriešanās pienākums ir ļāvis dalībvalstīm nodrošināt, ka valstu tiesību akti, tostarp VCB statūti, atbilst Līgumam un Statūtiem saskaņā ar Līguma 109. pantu.

Lēmumā 98/415/EK noteiktajai apspriešanās procedūrai ir arī vairākas citas priekšrocības. Tā ir noderīgs paņēmieni informācijas un speciālo zināšanu apmaiņai. Apspriešanās ir nozīmīgs līdzeklis ECB informēšanai par dalībvalstu tiesību aktu atbilstību ECB kompetences jomās. Zināšanas, ko ECB gūst izvērtējot tiesību aktu projektus, par kuriem ar to apspriežas, palīdz veidot pašas ECB pozīciju, piemēram, Kopienas vai starptautiskās apspriedēs, kurās tiek izskatīti līdzīgi jautājumi. Turklāt ECB atzinumi veicina dalībvalstu tiesību aktu harmonizāciju ECB kompetences jomās un sniedz ieguldījumu valstu tiesību aktu kvalitātes uzlabošanā, jo tie pamatojas zināšanās, ko ECB guvusi, pildot tās uzdevumus⁴. ECB atzinumus var ņemt vērā arī Tiesa (izskatot lietas par attiecīgo tiesību aktu atbilstību Līgumam) vai valstu tiesas (izskatot lietas par attiecīgo tiesību aktu interpretāciju vai spēkā esamību).

3 Lieta C-11/00 Eiropas Kopienu Komisija pret Eiropas Centrālo banku, [2003] ECR I-7147, jo īpaši sprieduma 110. un 111. punkts. Šajā lietā Tiesa atzina par pamatotu Komisijas prasību un atcēla 1999. gada 7. oktobra Lēmumu ECB/1999/5 par krāpšanas novēršanu. Spriedums ir nozīmīgs ECB padomdevējas funkcijas precizēšanai, jo Tiesa, atbildot uz ECB lūgumu, pirmo reizi izvērtēja Līguma 105. panta 4. punkta mērķus.

4 Skatīt Ģenerāldadvokāta Atzinuma Lietā C-11/00 140. punktu, kas apstiprināts Tiesas sprieduma 110. punktā.

Tāpat kā citu Kopienas iestāžu atzinumi ECB atzinumi nav saistoši. Citiem vārdiem sakot, valstu likumdevējiem nav jāievēro ECB atzinums. Tomēr Lēmumā 98/415/EK noteiktā sistēma ir izveidota tā, lai valstu tiesību aktus pieņemtu tikai pēc ECB atzinuma pienācīgas izvērtēšanas. Šī sistēma ir izrādījusies efektīva, un valstu likumdevēji parasti ir piekrituši grozīt vai pat atsaukt iecerētos tiesību aktus, nevis pieņēmuši tādus aktus, kas ir pretrunā ECB atzinumam.

Visbeidzot, apspriešanās pienākums sniedz ieguldījumu ECB komunikācijā ar sabiedrību un tirgiem. ECB īsteno politiku, kas veicina pārskatāmību, un tādēļ atzinumi, kas tapuši apspriešanās ar valstu iestādēm rezultātā, parasti tiek publicēti ECB interneta lapā tūlīt pēc to pieņemšanas un tai sekojošās paziņošanas iestādei, kura apspriežas.

III PIENĀKUMS APSPRIESTIES AR ECB

2. ielikums

Lēmuma 98/415/EK 2. panta 1. un 2. punkts:

- Dalībvalstu iestādes apspriežas ar ECB par tiesību aktu projektiem tās kompetences jomā atbilstīgi Līgumam un, jo īpaši, saistībā ar*
  - valūtas lietām,
  - maksāšanas līdzekļiem,
  - valstu centrālajām bankām,
  - monetārās, finanšu, banku, maksājumu sistēmu un maksājumu bilances statistikas vākšanu, apkopošanu un izplatīšanu,
  - maksājumu un norēķinu sistēmām,
  - noteikumiem, ko piemēro finanšu iestādēm tiktāl, ciktāl tie materiāli ietekmē finanšu iestāžu un tirgu stabilitāti.
- Neiesaistīto dalībvalstu iestādes ar ECB apspriežas arī par tiesību aktu projektiem attiecībā uz monetārās politikas līdzekļiem.*

1. IESTĀDES, KURAS APSPRIEŽAS

1.1 IESTĀDES, UZ KURĀM ATTIECAS PIENĀKUMS APSPRIESTIES

Lēmuma 98/415/EK 2. panta 1. punkts nosaka, ka pienākums apsprieties ar ECB par tiesību aktiem, kas ir tās kompetencē, attiecas uz "dalībvalstu iestādēm". Tā kā Lēmums 98/415/EK attiecas uz visām dalībvalstīm, izņemot Apvienoto Karalisti, attiecīgās iestādes ir ne tikai to dalībvalstu, kuras pieņēmušas euro, ("iesaistīto dalībvalstu") iestādes, bet arī to dalībvalstu, kuras vēl nav pieņēmušas euro, ("neiesaistīto dalībvalstu") iestādes, kas nav Apvienotās Karalistes iestādes.

Lēmuma 98/415/EK 3. panta 1. punkts precizē, ka dalībvalstu iestādes ir "iestādes, kuras izstrādā kādu tiesību aktu". Turklāt no Lēmuma 98/415/EK 4. panta izriet, ka iestāde, kura apspriežas, var būt iestāde, kura nav ne "iestāde, kas pieņem tiesību aktu", ne "iestāde, kas ierosinājusi tiesību aktu".

Pieredze rāda, ka ar ECB ir apspriedušās ļoti dažādas iestādes. Gadījumos, kuros tiesību akts tiek izskatīts valsts parlamentā, ar ECB parasti ir apspriedies attiecīgais valsts valdības loceklis, parasti, finanšu ministrs vai tieslietu ministrs. Dažos gadījumos apspriešanās notikusi ar VCB starpniecību. Citu tiesību aktu gadījumā ar ECB parasti ir apspriedusies iestāde, kuras kompetencē ir akta pieņemšana, piemēram, attiecīgais valsts valdības loceklis vai VCB, kam ir tiesības izdot normatīvus aktus. Visbeidzot, ar ECB ir apspriedušās valstu iestādes (VCB, uzraudzības iestādes vai īpašas institūcijas, piemēram, nacionālā euro ieviešanas padome), kurām formāli nebija pilnvaru ierosināt vai pieņemt attiecīgo tiesību aktu, bet kuras *de jure* vai *de facto* bija iesaistītas akta pieņemšanas procesā. Šādos

gadījumos ECB uzskatīja, ka apspriešanās ir likumīga, ja ir acīmredzams, ka attiecīgās iestādes rīkojas ierosinātājas vai pieņēmjās iestādes vārdā.

1.2 VALSTU PARLAMENTU LOMA

Valstu parlamenti ir iestādes, "kuras izstrādā tiesību aktus", Lēmuma 98/415/EK izpratnē, ja tie apspriež tiesību aktu projektus, kas ir ECB kompetencē un ko ierosinājis viens vai vairāki parlamenta locekļi⁵. Valstu parlamentiem, pamatojoties uz to procedūras noteikumiem, jālemj par to, kā iesniegt ECB atzinuma saņemšanai tiesību aktu projektus, ko ierosinājis viens vai vairāki to locekļi un kas ir ECB kompetencē. Vienā gadījumā par valsts parlamenta locekļu saskaņā ar valsts likumiem ierosinātu tiesību akta projektu ar ECB pēc savas iniciatīvas apspriedās attiecīgās valsts valdība.

2. TIESĪBU AKTU PROJEKTI, UZ KURIEM ATTIECAS PIENĀKUMS APSPRIESTIES

3. ielikums

Lēmuma 98/415/EK 1. panta 1. punkts:

Šajā Lēmumā:

...

"tiesību akta projekts" nozīmē tādu tiesību aktu, kurš pēc tam, kad tas kļūst juridiski saistošs un vispārēji piemērojams attiecīgās dalībvalsts teritorijā, paredz noteikumus neierobežotam skaitam gadījumu un ir adresēts nenoteiktam skaitam fizisku vai juridisku personu.

Saskaņā ar Lēmuma 98/415/EK 2. panta 1. punktu dalībvalsts iestādēm ir pienākums apspriesties ar ECB par "tiesību aktu projektiem", kas ir ECB kompetencē. Lēmuma 98/415/EK 1. panta 1. punkts definē "tiesību akta projekta" jēdzienu. Šī definīcija norāda uz aktiem, kuri pēc tam, kad tie kļūst juridiski saistoši un vispārēji piemērojami visā (vai ģeogrāfiski nodalītā teritorijā) attiecīgajā dalībvalstī, paredz noteikumus neierobežotam skaitam gadījumu un ir adresēti nenoteiktam skaitam personu. Šī definīcija neaptver tiesību aktu projektus, kuru vienīgais mērķis ir Kopienas direktīvu transponēšana valsts tiesību aktos (skatīt III nodaļas 4. punktu).

Pienākums apspriesties attiecas ne tikai uz tiesību aktu projektiem, kas paredzēti pieņemšanai parlamentā. Lēmums 98/415/EK aptver jebkura veida juridiski saistošus noteikumus, tostarp sekundāros tiesību aktus, kā arī vispārēji piemērojamus juridiski saistošus VCB vai uzraudzības iestādes aktus (ja šīm institūcijām ir tiesības izdot normatīvus aktus). Tomēr tas nenozīmē, ka ar ECB jāapspriežas par sekundāriem tiesību aktiem, kuri

⁵ Tas attiecas arī uz gadījumiem, ja parlamenta locekļi ierosina tādus grozījumus valdības ierosinātajos tiesību aktu projektos, kuri iespējams varētu izraisīt tiesību akta nokļūšanu kādā no ECB kompetences jomām.

īsteno primāros tiesību aktus, kas ir ECB kompetencē. Ņemot vērā Lēmuma 98/415/EK mērķus, ir skaidrs, ka ECB atzinums jālūdz tikai par tādiem sekundārajiem tiesību aktiem, kuru saturs cieši saistīts ar ECB uzdevumiem un kuru ietekme uz ECB kompetencē esošajiem jautājumiem atšķiras no pašu primāro tiesību aktu ietekmes. To jautājumu piemērs, par kuriem dalībvalstīm parasti nav pienākuma apspriesties ar ECB, ir jautājumi, kas saistīti ar sankciju procedūru.

Pienākums apspriesties ar ECB par grozījumiem tiesību akta projektā, kurš jau iesniegts ECB atzinuma saņemšanai, attiecas uz satura grozījumiem, kas skar tiesību akta projekta būtību. Ir lietderīgi nodalīt divas atšķirīgas situācijas. Pirmajā situācijā satura grozījumi tiek ierosināti stadijā, kurā ECB vēl nav pieņēmusi savu atzinumu. Šādā gadījumā ECB sagaida, ka iestāde, kura apspriežas, grozīto tiesību akta projektu cik drīz vien iespējams iesniegs ECB, lai atzinums varētu pamatoties uz jaunāko tiesību akta redakciju. Otrajā situācijā satura grozījumi tiek ierosināti pēc ECB atzinuma pieņemšanas. Šādā gadījumā ar ECB jāapspriežas saistībā ar šiem grozījumiem. Apspriešanās nav vajadzīga, ja grozījumu mērķis pēc būtības ir ECB atzinumā paustā viedokļa iekļaušana tiesību aktā. Tomēr ECB atzinīgi novērtē ziņas par reakciju uz tās atzinumiem un minēto grozījumu sīkāku izklāstu informācijas nolūkā.

3. ECB KOMPETENCES JOMAS

Lēmuma 98/415/EK 2. panta 1. punkts nosaka, ka valstu iestādes apspriežas ar ECB par tiesību aktu projektiem "tās kompetences jomā atbilstīgi Līgumam". Tas, protams, attiecas uz tiesību aktu projektiem, kuri skar galvenos uzdevumus, kurus veic ar ECBS palīdzību saskaņā ar Līguma 105. panta 2. punktu (t.i., Kopienas monetārās politikas noteikšana un īstenošana, valūtas maiņas operāciju veikšana, dalībvalstu ārvalstu valūtas rezervju turēšana un pārvaldīšana un maksājumu sistēmu vienmērīgas darbības veicināšana). Tas aptver arī tiesību aktu projektus, kas ietekmē citus Līgumā noteiktos ECBS uzdevumus.

Lēmuma 98/415/EK 2. panta 1. punkts uzskaita virkni jautājumu kategoriju, kuras nepārprotami tiek uzskatītas par ECB kompetencē esošām. Valstu iestādes ar ECB apspriežas par tiesību aktu projektiem, kas saistīti ar: valūtas jautājumiem; maksāšanas līdzekļiem; VCB; monetārās, finanšu, banku, maksājumu sistēmu un maksājumu bilances statistikas vākšanu, apkopošanu un izplatīšanu; maksājumu un norēķinu sistēmām; un noteikumiem, ko piemēro finanšu iestādēm tiktāl, ciktāl tie būtiski ietekmē finanšu iestāžu un tirgu stabilitāti. Lēmums 98/415/EK norāda, ka jautājumu uzskaitījums 2. panta 1. punktā nav izsmeļošs.

Turklāt Lēmuma 98/415/EK 2. panta 2. punkts nosaka, ka neiesaistīto dalībvalstu (izņemot Apvienoto Karalisti) iestādes ar ECB apspriežas par tiesību aktu projektiem attiecībā uz monetārās politikas instrumentiem. Lēmums 98/415/EK paredz šo atšķirību iesaistīto un neiesaistīto dalībvalstu starpā tādēļ, ka iesaistīto dalībvalstu iestādes vairs neņemj par monetārās politikas instrumentiem (piemēram, obligāto rezervju sistēmu). Tomēr Lēmuma 98/415/EK 5. apsvēruma precīzē, ka pienākums apspriesties neaptver neiesaistīto dalībvalstu iestāžu lēmumus saistībā ar to monetārās politikas īstenošanu (piemēram, lēmumus, ar kuriem nosaka procentu likmes).

2. pielikums sniedz aptuvenu pārskatu par jautājumiem, kas skarti valstu tiesību aktu projektos, par kuriem iepriekš notikusi apspriešanās ar ECB un EMI. Cerams, ka šis pārskats šaubu gadījumos sniegs norādes par to, vai uz valsts tiesību akta projektu attiecas Lēmumā 98/415/EK noteiktais pienākums apspriesties.

3.1 VALŪTAS JAUTĀJUMI UN MAKSĀŠANAS LĪDZEKĻI

ECB/EMI atzinumi šajā jautājumu kategorijā aptver tiesību aktu projektus, kas attiecas uz vairākiem jautājumiem. Daži pieminēšanas vērti piemēri ir: jautājumi, kas saistīti ar euro ieviešanu (nacionālās valūtas denominācijas maiņa, publiskā un privātā parāda denominācijas maiņa, divējādas cenas, noapaļošanas noteikumi, valsts standarta likmju maiņa, utt.), likumīgi maksāšanas līdzekļi, piemiņas monētu, kas ir likumīgs maksāšanas līdzeklis, emisija, autortiesības attiecībā uz banknotēm un monētām, viltošana, banknošu un monētu pārstrāde, kā arī elektroniskās naudas emisija.

3.2 VALSTU CENTRĀLĀS BANKAS

Šai kategorijai atbilst ievērojams skaits ECB/EMI atzinumu. Tie attiecas uz tiesību aktiem, kas skar VCB vai tās valdes locekļu statusu, jo īpaši to neatkarību. Vairāki atzinumi attiecas arī uz VCB uzdevumiem un monetāro politiku, tostarp atbilstību Līguma 101. pantā noteiktajam monetārās finansēšanas aizliegumam, VCB ārvalstu valūtas rezervēm un neiesaistīto dalībvalstu VCB obligāto rezervju prasībām. ECB/EMI tāpat bieži lūgts sniegt atzinumu par tiesību aktu projektiem, kas skar ar ECBS nesaistītus VCB uzdevumus, jo īpaši, lai izvērtētu, vai šie uzdevumi ir saderīgi ar ECBS mērķiem un uzdevumiem⁶.

3.3 MONETĀRĀS, FINANŠU, BANKU, MAKSĀJUMU SISTĒMU UN MAKSĀJUMU BILANCES STATISTIKAS VĀKŠANA, APKOPOŠANA UN IZPLATĪŠANA

ECB pilnvaras saistībā ar statistikas informācijas vākšanu ir izklāstītas Statūtu 5. pantā. Padomes 1998. gada 23. novembra Regulas (EK) Nr. 2533/98 par Eiropas Centrālās bankas vāktu statistikas informāciju⁷ 4. pants nosaka, ka dalībvalstis "pašas organizē statistikas jomu un pilnībā sadarbojas ar ECBS, lai nodrošinātu pienākumu izpildi, kas ir saskaņā ar Statūtu 5. pantu". ECB ir zināms, ka dalībvalstīs ir atšķirīgas ziņošanas prasības. Tādēļ tad, kad ar ECB apspriežas par nacionālajām ziņošanas prasībām, tā parasti izsaka vispārīgas piezīmes, kuru mērķis ir vērst uzmanību uz jautājumiem, kas tiesību akta projektā varētu tikt precizēti.

3.4 MAKSĀJUMU UN NORĒĶINU SISTĒMAS

Agrākās konsultācijas šajā kategorijā attiecās uz tiesību aktu projektiem, kas saistīti ar dažādiem maksājumu un norēķinu sistēmu darbības aspektiem, piemēram, uzraudzība, neto norēķini vai reālā laika bruto norēķini, ieskaits, nodrošinājums, kā arī nulles stundas noteikums (*zero-hour rule*).

6 Saskaņā ar Statūtu 14.4. pantu VCB ir atļauts veikt funkcijas, kas atšķiras no Statūtos norādītajām, ja vien ECB Padome neuzskata, ka tās ir pretrunā ECBS mērķiem un uzdevumiem.

7 OV L 318, 27.11.1998, 8. lpp.

3.5 NOTEIKUMI, KO PIEMĒRO FINANŠU IESTĀDĒM TIKTĀL, CIKTĀL TIE BŪTISKI IETEKMĒ FINANŠU IESTĀŽU UN TIRGU STABILITĀTI

Lēmuma 98/415/EK 3. apsvēruma nosaka, ka šī kategorija "neietekmē pašreizējo kompetenču sadalījumu attiecībā uz kredītiestāžu uzraudzības un finanšu sistēmas stabilitātes politiku". Šo kategoriju jāvērtē saistībā ar Statūtu 25.1. pantu, kas nosaka, ka dalībvalstu kompetentās iestādes "var" apspriesties ar ECB par Kopienas tiesību aktu īstenošanu attiecībā uz kredītiestāžu uzraudzību un finanšu sistēmas stabilitāti. Tomēr no Lēmuma 98/415/EK 2. panta 1. punkta izriet, ka dalībvalstis "apsprīžas" ar ECB, ja ierosinātie tiesību akti būtiski ietekmē finanšu stabilitāti, izņemot gadījumus, ja šo tiesību aktu vienīgais mērķis ir Kopienas direktīvu transponēšana, kā tas noteikts 1. panta 2. punktā.

Saskaņā ar Lēmuma 98/415/EK 2. panta 1. punkta pēdējo ievilkumu ECB ir pieņēmusi vairākus atzinumus, apspriežoties par ierosinātiem grozījumiem dalībvalstu uzraudzības iestāžu struktūrā. Tāpat ar ECB regulāri notikusi apspriešanās par nozīmīgiem grozījumiem kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības režīmā, kā arī apspriešanās par naudas atmazgāšanas apkarošanas noteikumiem. Apspriešanās ar ECB bieži notikusi par tiesību aktu projektiem, kam potenciāli varētu būt nozīmīga ietekme uz tirgiem, piemēram, tiesību aktiem attiecībā uz pārvēršanas vērtspapīros (*securitisation*) režīmu un vērtspapīru dematerializāciju, kā arī par tiesību aktiem, kas ietekmē gan finanšu tirgus, gan ECB cenu stabilitātes pamatmērķi (piemēram, noteikumi par aizdevumiem, kas tiek indeksēti saskaņā ar inflāciju).

Visbeidzot, apspriešanās ar ECB notikusi par dažādiem tiesību aktu projektiem, kam potenciāli varētu būt ietekme uz brīvu kapitāla apriti, valūtas kursu politiku (piemēram, ierosinātais "Tobina nodoklis") un citiem ekonomiski nozīmīgiem tiesību aktu projektiem.

4. ĪSTENOJOŠIE TIESĪBU AKTI

4. ielikums

Lēmuma 98/415/EK 1. panta 2. punkts:

Ar tiesību aktu projektiem nesaprot tādus projektus, kuru vienīgais mērķis ir Kopienas direktīvu transponēšana dalībvalstu tiesību aktos.

Kā minēts iepriekš, saskaņā ar Lēmuma 98/415/EK 1. panta 2. punktu dalībvalstīm nav jāapsprīžas ar ECB par Kopienas direktīvu transponēšanu nacionālajos tiesību aktos. Šī izņēmuma pamatā ir apsvēruma, ka ECB saskaņā ar Līguma 105. panta 4. punktu jau būs sniegusi atzinumu par ierosināto Kopienas aktu, un tādēļ nav nepieciešams ECB padomdevējas funkciju attiecināt arī uz valstu tiesību aktu projektiem, kuri tikai transponē šo Kopienas aktu. Līdzīgi, ECB uzskata, ka šis izņēmums attiecas arī uz valstu tiesību aktu projektiem, kuru mērķis ir īstenot Kopienas regulas, ar nosacījumu, ka tiesību aktiem uz ECB kompetencē esošajiem jautājumiem nav citādas ietekmes, kā attiecīgās regulas (par kuru ar ECB apspriedušās Kopienas iestādes) ietekmei.

Atsevišķos gadījumos ECB ir aicinājusi valstu iestādes apsprieties ar ECB par tiesību aktu projektiem, kas transponē Kopienas direktīvas, kuras ir īpaši nozīmīgas ECBS. Piemēram, tas tika darīts attiecībā uz Norēķinu galīguma direktīvu⁸ un Nodrošinājuma direktīvu⁹. ECB atzinumi, apspriežoties par ievērojamu daudzumu tiesību aktu projektu, kuru mērķis bija abu minēto direktīvu transponēšana valstu tiesību aktos, sniedza lietderīgu ieguldījumu Eurosistēmas operāciju tiesiskā regulējuma un finanšu sistēmas stabilitātes nostiprināšanā.

Dažreiz dalībvalstis pēc pašu iniciatīvas apspriežas ar ECB par tiesību aktu projektiem, kuru mērķis ir direktīvu transponēšana, lai gan tām nav pienākuma un tās nav aicinātas to darīt, piemēram, jomās, kurās pēc dalībvalstu ieskata ECB ir speciālas zināšanas. Šādos gadījumos ECB ar prieku sniedz atzinumu, ja attiecībā uz tiesību aktu projektiem nepieciešami specifiski komentāri saistībā ECBS/ECB uzdevumiem un politikai.

---

8 Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 19. maija Direktīva 98/26/EK par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās (OV L 166, 11.6.1998, 45. lpp.).

9 Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 6. jūnija Direktīva 2002/47/EK par finanšu nodrošinājuma līgumiem (OV L 168, 27.6.2002, 43. lpp.).

IV APSPRIEŠANĀS PROCEDŪRA

5. ielikums

Lēmuma 98/415/EK 4. pants:

Katra dalībvalsts veic efektīvus pasākumus, kas vajadzīgi šā lēmuma ievērošanai. Tādā nolūkā attiecīgā dalībvalsts apspriešanos ar ECB rīko savlaicīgi tā, lai iestāde, kas ierosinājusi konkrētā tiesību akta projektu, ECB atzinumu varētu ņemt vērā, pirms pieņemt galīgo lēmumu par aktu pēc būtības, kā arī nodrošina ECB atzinuma paziņošanu iestādei, kas pieņem konkrēto tiesību aktu, ja tā ir cita iestāde, nekā akta projekta izstrādātāja iestāde.

1. APSPRIEDĒM AR ECB VAJADZĪGAIS LAIKS

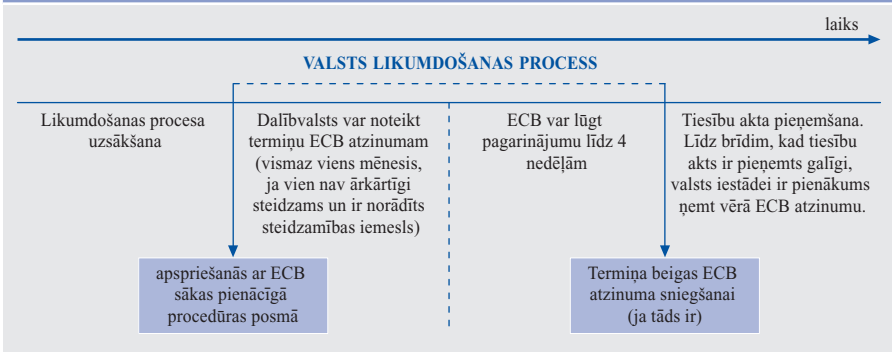
Lēmuma 98/415/EK 4. panta otrais teikums nosaka, ka ar ECB jāapsprīžas pienācīgā likumdošanas procesa stadijā. No tā izriet, ka apspriedei jānotiek likumdošanas procesa posmā, kurš ECB sniedz pietiekami daudz laika tiesību akta projekta izvērtēšanai (un vajadzības gadījumā – tulkošanai) un tās atzinuma pieņemšanai visās vajadzīgajās valodās, kā arī dod iespēju attiecīgajām valstu iestādēm izskatīt ECB atzinumu pirms tiesību akta pieņemšanas. Ja tiesību akta projektu izstrādā iestāde, kas nav pieņēmēja iestāde, Lēmums 98/415/EK norāda uz to, ka apspriešanās par šādiem tiesību aktiem notiek laikā, kas tiesību akta projekta ierosinātajai iestādei paredz iespēju izvērtēt to, vai nepieciešams grozīt projektu, lai ņemtu vērā ECB atzinumu, t.i., pirms tiesību akta nosūtīšanas pieņēmējai iestādei. Pieņemšanas grafikam jāparedz arī pienācīgu laika posmu, lai ECB varētu izskatīt apspriešanās dokumentu kopumu un sniegt savu atzinumu. Jānorāda, ka 4. pants neliedz valstu iestādēm saskaņā ar to likumdošanas procedūrām veikt pasākumus, kas neietekmē tiesību akta projekta saturu.

No Lēmuma 98/415/EK 3. panta 4. punkta formulējuma izriet, ka dalībvalstīm ir pienākums apturēt tiesību akta projekta pieņemšanu līdz ECB atzinuma saņemšanai. Tas nenozīmē, ka līdz ECB atzinuma saņemšanai jāaptur viss likumdošanas process (piemēram, parlamenta komisiju sagatavošanās darbs, valsts iestāžu sniegto atzinumu apspriešana, utt.). Tas nozīmē to, ka pieņēmējai iestādei pirms lēmuma pieņemšanas par akta saturu ir jābūt iespējai pienācīgi apsvērt ECB atzinumu. Ja noteikts termiņš ECB atzinuma sniegšanai (skatīt IV nodaļas 3. punktu) un ja šis termiņš ir beidzies, attiecīgā valsts iestāde var atsākt pieņemšanas procesu. Bet pat šādā gadījumā līdz brīdim, kamēr tiesību akts nav pieņemts, valsts iestādēm ir pienākums izskatīt ECB atzinumu.

2. ATZINUMA LŪGUMS

Atzinuma lūgumu rakstiski adresē ECB prezidentam. Brīdī, kad ECB prezidents saņem lūgumu sniegt atzinumu, sākas ECB atzinuma pieņemšanas procedūra. Lūgumā jāiekļauj tiesību akta projekta kopija. ECB iesaka iestādei, kura apspriežas, iekļaut arī īsu paskaidrojuma rakstu, kurš apraksta: saturu un galvenos mērķus; stadiju, kurā dokuments atrodas valsts likumdošanas procesā; kā arī kontaktpersonas vārdu un ziņas par šo personu.

2. attēls Grafiks

Ja tiesību akta projekts satur ievērojamu skaitu noteikumu, kas attiecas uz dažādiem jautājumiem, ECB iesaka iestādei, kura apspriežas, norādīt tiesību akta projekta noteikumus, par kuriem jo īpaši lūgti ECB komentāri. Iestāde, kas apspriežas, var noteikt termiņu, kurā ECB jāsniedz tās atzinums (skatīt IV nodaļas 3. punktu).

Lūgumu sniegt atzinumu un pievienotos dokumentus var iesniegt attiecīgās dalībvalsts valsts valodā (vai vienā no dalībvalsts valsts valodām, ja tādu ir vairāk par vienu). Gadījumos, ja lūgums iesniegts kā ārkārtēji steidzams (skatīt IV nodaļas 3. punktu), ECB labprāt saņemtu paskaidrojuma raksta un galveno apspriešanai iesniegto tiesību akta noteikumu tulkojumu angļu valodā. Tas ECB ļauj sākt darbu ar atzinumu nekavējoties, negaidot tulkojuma sagatavošanu. Tomēr, šāda tulkojuma neesamībai nevajadzētu aizkavēt lūgumu sniegt ECB atzinumu.

3. attēls Vajadzīgie dokumenti

Dokumenti var tikt iesniegti attiecīgās dalībvalsts valsts valodā (vai vienā no valsts valodām, ja tādu ir vairāk par vienu)

Vajadzīgs:	Ieteicams:	Pēc izvēles:
<ul style="list-style-type: none"> – Rakstisks atzinuma lūgums ECB prezidentam. – Tiesību akta projekta kopija. 	<ul style="list-style-type: none"> – Īss paskaidrojuma raksts, norādot: <ul style="list-style-type: none"> – tiesību akta saturu un galvenos mērķus; – stadiju valsts likumdošanas procesā; un – sīkākas ziņas par kontaktpersonu. – Ja valsts tiesību akta projekts ir garš/sarežģīts, norādi par tiesību akta noteikumiem, par kuriem jo īpaši lūgti ECB komentāri. – Ja atzinums lūgts kā ārkārtēji steidzams, vēlams sniegt paskaidrojuma raksta un galveno apspriešanai iesniegto tiesību akta noteikumu tulkojumu angļu valodā. 	<ul style="list-style-type: none"> – Norāde par termiņu ECB atzinuma sniegšanai.

3. TERMIŅI

6. ielikums

Lēmuma 98/415/EK 3. pants:

- 1. Dalībvalstu iestādes, kuras izstrādā kāda tiesību akta projektu, ja tās to uzskata par vajadzīgu, var noteikt ECB termiņu, kādā sniedzams atzinums, kurš nevar būt īsāks par vienu mēnesi no dienas, kad ECB priekšsēdētājs saņēmis attiecīgu paziņojumu.*
- 2. Ārkārtējas steidzamības gadījumā var paredzēt īsāku termiņu. Tādā gadījumā attiecīgā iestāde min steidzamības iemeslus.*
- 3. ECB pēc tam, kad pagājis atbilstošs laiks, var lūgt pagarināt termiņu maksimāli vēl par četrām nedēļām. Attiecīgā iestāde šādu lūgumu bez pietiekama pamatojuma nenoraida.*
- 4. Ja, termiņam beidzoties, atzinums nav sniegts, attiecīgā valsts iestāde var rīkoties pēc saviem ieskatiem. Ja ECB atzinums tiek saņemts tad, kad termiņš jau beidzies, dalībvalstis tomēr nodrošina atzinuma paziņošanu 4. pantā minētajām iestādēm.*

Pieredze rāda, ka parastais ECB atzinuma pieņemšanas laiks ir sešas nedēļas, lai gan process var prasīt ilgāku laiku. Laiks, kas faktiski nepieciešams konkrētu atzinumu pieņemšanai, būs atšķirīgs, ņemot vērā attiecīgo tiesību akta projektu saturu, sarežģītību un sensitivitāti.

Saskaņā ar Lēmuma 98/415/EK 3. panta 1. punktu dalībvalsts iestādes, kas sagatavo tiesību aktu, var, ja tās to uzskata par nepieciešamu, noteikt termiņu ECB atzinuma sniegšanai. Tomēr šis termiņš nevar būt mazāks par vienu mēnesi no dienas, kurā saņemts paziņojums.

Pieredze rāda, ka dalībvalstis dažreiz šo viena mēneša termiņu interpretē kā obligātu noteikumu, nevis kā mazāko iespējamo laiku. Ņemot vērā laiku, kāds nepieciešams ECB atzinumu sagatavošanai un pieņemšanai, viena mēneša termiņš ir ārkārtīgi īss. Mazāko laika posmu tādēļ vajadzētu izmantot tikai gadījumos, kuros ir steidzama vajadzība ECB atzinumu pieņemt viena mēneša laikā.

Saskaņā ar Lēmuma 98/415/EK 3. panta 2. punktu termiņu var samazināt ārkārtējas steidzamības gadījumos. Šajos ārkārtējos izņēmuma gadījumos iestādei, kas apspriežas, nepārprotami jānorāda steidzamības iemesli. Turklāt, kā minēts iepriekš, ECB šādos gadījumos atzīnīgi novērtētu to, ja tā saņemtu paskaidrojuma raksta un galveno apspriešanai iesniegto tiesību akta noteikumu tulkojumu angļu valodā. Tomēr, šāda tulkojuma neesamībai nevajadzētu aizkavēt lūgumu sniegt ECB atzinumu.

Saskaņā ar Lēmuma 98/415/EK 3. panta 3. punktu, ja iestāde, kas apspriežas, noteikusi termiņu, ECB var pienācīgā laikā lūgt šī termiņa pagarinājumu līdz četrām papildu nedēļām. 3. panta 3. punkts nosaka, ka šādu lūgumu iestāde, kas apspriežas, nevar nepamatoti noraidīt.

Lēmuma 98/415/EK 3. panta 4. punkts nosaka, ka, "ja, termiņam beidzoties, atzinums nav sniegts, attiecīgā valsts iestāde var rīkoties pēc saviem ieskatiem". Tas nozīmē to, ka pēc

termiņa beigām attiecīgās iestādes var turpināt tiesību akta projekta pieņemšanas procedūru, kas tika apturēta līdz ECB atzinuma saņemšanai. Tomēr tik ilgi, kamēr tiesību akts nav galīgi pieņemts, iestādei, kas apspriežas, ir pienākums izvērtēt ECB atzinumu (un darīt to zināmu pieņēmējai iestādei, ja tā nav viena un tā pati iestāde).

4. SAŅEMŠANAS APLIECINĀJUMS

Pēc atzinuma sniegšanas lūguma saņemšanas iestādei, kas apspriežas, tiek nosūtīts saņemšanas apliecinājums tajā pašā valodā, kurā ir apspriešanās lūgums. Ja dalībvalsts apspriežas ar ECB, neesot nepārprotamam pienākumam to darīt, tas tiks minēts apliecinājumā, norādot, vai ECB tomēr ir īpaši komentāri, kas tiks izteikti ar ECB atzinuma palīdzību.

ECB Padomes un ECB Ģenerālpadomes locekļiem tiek nosūtīti pievienotie dokumenti un to tulkojums angļu valodā. Tas tiem sniedz iespēju jau no paša sākuma iepazīties ar apspriešanās dokumentu kopumu un būt gataviem sniegt komentārus tad, kad tiem tiek iesniegts atzinuma projekts.

5. ATZINUMA PIEŅEMŠANA

Pēc Valdes apstiprinājuma atzinuma projekts tiek iesniegts ECB Padomei atzinuma pieņemšanai. Atzinums ir ECB tiesību akts, un to parasti pieņem ECB Padome.

Lēmuma pieņemšanas procesā ir iesaistīti arī Ģenerālpadomes locekļi. Lai gan ECB Padome ir tā lēmējinstītūcija, kura atbild par ECB atzinumu pieņemšanu, Ģenerālpadome sniedz ieguldījumu ECB padomdevējas funkciju pildīšanā.

6. VALODU REŽĪMS

Valstu iestāžu lūgtie atzinumi tiek pieņemti attiecīgās dalībvalsts valsts valodā (vai tajā pašā valodā, kurā ir apspriešanās lūgums, ja ir vairāk nekā viena valsts valoda) un angļu valodā.

7. ATZINUMA NOSŪTĪŠANA UN TĀ TURPMĀKĀ IZVĒRTĒŠANA

Pēc atzinuma pieņemšanas to iestādei, kas apspriežas, nosūta ar ECB prezidenta vai viceprezidenta vēstuli attiecīgās dalībvalsts valsts valodā (vai tajā pašā valodā, kurā ir apspriešanās lūgums, ja ir vairāk nekā viena valsts valoda).

Lēmuma 98/415/EK 4. pants nosaka, ka ierosinātajai iestādei ECB atzinums jāizvērtē pirms lēmuma pieņemšanas par akta saturu. ECB atzinums jādara zināms pieņēmējai iestādei, ja tā nav tā pati iestāde, kas iestāde, kura sagatavoja tiesību aktu.

Pēc lēmuma pieņemšanas procesa beigām ECB atzinīgi novērtētu galīgi pieņemtā tiesību akta kopijas saņemšanu.

8. PUBLICĒŠANA

ECB Padome ir pakāpeniski paplašinājusi tās politiku attiecībā uz dalībvalstu apspriežu pārskatāmību. Sākotnēji Lēmuma 98/415/EK ietvaros sniegtos atzinumus ECB npublicēja. Katra atzinuma pēdējā punktā ECB norādīja, ka tā neiebildīs, ja atzinumu publicēs valsts iestāde, kura apspriežas, bet lēmumu par publicēšanu atstāja attiecīgās iestādes ziņā. Laikā no 2002. gada septembra līdz 2005. gada janvārim Lēmuma 98/415/EK ietvaros sniegtos atzinumus publicēja sešu mēnešu laikā pēc to pieņemšanas, izņemot politiski nozīmīgus atzinumus, kuri ECB interneta lapā tika publicēti nekavējoties. Kopš 2005. gada janvāra visi ECB atzinumi tiek publicēti ECB interneta lapā tūlīt pēc to nosūtīšanas iestādei, kas apspriežas, ja vien nav īpašu iemeslu atturēties no tūlītējas publicēšanas. Ja šādi īpaši iemesli ir, atzinums tiek publicēts, vēlākais, sešus mēnešus pēc tā pieņemšanas.

V APSPRIEŠANĀS PIENĀKUMA IEVĒROŠANA

Lai nodrošinātu, ka tiek ievērots pienākums apspriesties ar ECB, Lēmums 98/415/EK prasa dalībvalstīm veikt pasākumus, kas nodrošinātu efektīvu Lēmuma ievērošanu. ECBS rūpīgi uzrauga dalībvalstu tiesību aktu attīstību saistībā ar ECB kompetences jomām, un VCB un ECB ziņo par to, kā tiek ievērots pienākums valstu iestādēm apspriesties ar ECB par tās kompetencē esošajiem tiesību aktu projektiem.

VI NEAPSPRIEŠANĀS JURIDISKĀS SEKAS

Neapspriešanās ar ECB par tās kompetencē esošajiem valstu tiesību aktu projektiem ir Lēmuma 98/415/EK noteikumu pārkāpums, un tā rezultātā var tikt sākta pārkāpuma tiesvedība Tiesā. Šo tiesvedību pret attiecīgo dalībvalsti sāk Eiropas Komisija saskaņā ar Līguma 226. pantu¹⁰. Lēmumā 98/415/EK noteiktais apspriešanās pienākums ir precīzs un bez nosacījumiem, kas nozīmē to, ka personas uz to var atsaukties valstu tiesās. Ciktāl tas zināms ECB, valstu tiesas līdz šim nav lūgtas spriest par tādu valstu tiesību aktu likumību vai piemērojamību, kuri pieņemti neapspriežoties ar ECB, un arī Tiesai līdz šim nav lūgts prejudiciāls nolēmums šādā jautājumā. Tomēr Tiesa ir atkārtoti lūgta spriest par tādu valsts tiesību aktu piemērojamību, kuri pieņemti iepriekš nepaziņojot Eiropas Komisijai, kā tas prasīts dažos Kopienas aktos¹¹.

Šajos gadījumos Tiesa lēma, ka valsts tiesību akts, kas pieņemts, pārkāpjot būtiskas procedūras prasības, nav piemērojams attiecībā uz privātpersonām. Tāpat vispārāzīta Tiesas prakse nosaka, ka visi tiesiskās aizsardzības līdzekļi, kas parasti pieejami saskaņā ar valsts likumiem, ir pieejami prasītājiem, kuri vēlas prasību izpildī saskaņā ar Kopienas tiesībām¹². Tajās dalībvalstīs, kurās personām ir tiesības sākt tiesvedību, lai atceltu valsts tiesību aktu, pamatojoties uz nopietnām procedūras nepilnībām, personām jābūt arī tiesībām prasīt tādu valsts tiesību aktu atcelšanu, kas pieņemti pārkāpjot būtiskas procedūras prasības Kopienas tiesībās, piemēram, iepriekšēju apspriešanos ar ECB. Dalībvalstīm jāapzinās risku, ka Tiesas prakses rezultātā personas var sākt tiesvedību valsts tiesā ar mērķi panākt tiesas nolēmumu, kas skar tādu valsts tiesību aktu likumību vai piemērojamību, kuri pieņemti, pārkāpjot apspriešanās pienākumu saskaņā ar Lēmumu 98/415/EK.

---

10 Ja VCB, kurai ir tiesības izdot normatīvus aktus, neievēro pienākumu apsprieties saskaņā ar Lēmumu 98/415/EK, ECB pati var sākt pārkāpuma tiesvedību saskaņā ar Līguma 237. panta d) apakšpunktu un Statūtu 35.6. pantu.

11 Skatīt, tostarp: Lietu 174/84 *Bulk Oil* [1986] ECR 559; Lietu 380/87 *Enichem Base* [1989] ECR 2491; Lietu C-194/94 *CIA Security International* [1996] ECR I-2201; Lietu C-226/97 *Lemmens* [1998] ECR I-3711; Lietu C-235/95 *AGS Assedic Pas-de-Calais* [1998] ECR I-4531; Lietu C-443/98 *Unilever* [2000] ECR I-7535; Lietu C-159/00 *Sapod Audic* [2002] ECR I-5031.

12 Skatīt, piemēram, Lietu 158/80, *Rewe* [1981] ECR 1805.

PIELIKUMI

1. PADOMES 1998. GADA 29. JŪNIJA LĒMUMS PAR VALSTU IESTĀŽU APSPRIEŠANOS AR EIROPAS CENTRĀLO BANKU PAR TIESĪBU AKTU PROJEKTIEM (98/415/EK)¹³

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 105. panta 4. punktu, kā arī 4. pantu Līgumam pievienotajā Protokolā par Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūtiem,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Eiropas Monetārā institūta atzinumu ⁽³⁾,

ievērojot procedūru, kas paredzēta Līguma 106. panta 6. punktā un minētā protokola 42. pantā,

1) tā kā Eiropas Centrālā banka (ECB) tiks izveidota līdz ar tās Valdes iecelšanu;

2) tā kā Līgumā noteikts, ka valstu iestādes apspriežas ar ECB par tiesību aktu projektiem tās kompetences jomās; tā kā Padomes uzdevums ir noteikt tādu apspriežu ierobežojumus un nosacījumus;

3) tā kā dalībvalstu iestāžu pienākums apsprieties ar ECB nedrīkst mazināt to atbildību par tiesību aktā ietvertiem jautājumiem; tā kā dalībvalstīm ar ECB par tās kompetencē ietilpstošiem tiesību aktu projektiem jāapspriežas, ievērojot Līguma 105. panta 4. punktu; tā kā šā lēmuma 2. pantā dotais atbildības jomu saraksts nav izsmeļošs; tā kā šā lēmuma 2. panta sestais ievilkums neietekmē pašreizējo kompetenču sadalījumu attiecībā uz politiku saistībā ar kredītiestāžu konsultatīvu uzraudzību un finanšu sistēmas stabilitāti;

4) tā kā Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) monetārās funkcijas un darbības ir definētas ECBS un ECB Statūtos; tā kā iesaistīto dalībvalstu centrālās bankas ir ECBS neatņemama sastāvdaļa un tām jārīkojas saskaņā ar ECB pamatnostādņiem un norādījumiem; tā kā Ekonomikas un monetārās savienības (EMS) trešajā posmā neiesaistīto dalībvalstu iestādēm jāapspriežas ar ECB par tiesību aktu projektiem attiecībā uz monetārās politikas līdzekļiem;

5) tā kā tiktāl, ciktāl dalībvalstis nav iesaistījušās ECBS monetārajā politikā, šis lēmums neattiecas uz lēmumiem, ko tādu dalībvalstu iestādes pieņem saistībā ar savas monetārās politikas īstenošanu;

6) tā kā apspriedēm ar ECB nevajadzētu lieki pildzināt tiesību aktu pieņemšanas procedūras dalībvalstīs; tā kā tomēr ECB jāatvēr pietiekams laiks atzinuma sniegšanai tā, lai ECB iesniegtos tekstus varētu pārbaudīt ar vajadzīgo rūpību; tā kā pienācīgi pamatotos ārkārtējas

¹³ OV L 189, 3.7.1998, 42. lpp.

steidzamības gadījumos, minot iemeslus, piemēram, tirgus ietekmējamību, dalībvalstis var paredzēt termiņu, kas ir īsāks par vienu mēnesi un kas atspoguļo lietas steidzamību; tā kā īpaši šādos gadījumos, risinot dialogu starp valstu iestādēm un ECB, jāņem vērā abu pušu intereses;

7) tā kā, saskaņā ar 5. un 8. punktu Līgumam pievienotajā Protokolā Nr. 11, šis lēmums neattiecas uz Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, ja tā nepievienojas EMS trešajam posmam;

8) tā kā no ECB izveidošanas dienas līdz EMS trešā posma uzsākšanai valstu iestādēm jāapspriežas ar ECB saskaņā ar Lēmumu 93/717/EK⁽⁴⁾ un Līguma 109.1. panta 2. punktu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Šajā lēmumā:

"iesaistītā dalībvalsts" nozīmē dalībvalsti, kura ir pieņēmusi vienoto valūtu saskaņā ar Līgumu;

"tiesību akta projekts" nozīmē tādu tiesību aktu, kurš pēc tam, kad tas kļūst juridiski saistošs un vispārēji piemērojams attiecīgās dalībvalsts teritorijā, paredz noteikumus neierobežotam skaitam gadījumu un ir adresēts nenoteiktam skaitam fizisku vai juridisku personu.

2. Ar tiesību aktu projektiem nesaprot tādus projektus, kuru vienīgais mērķis ir Kopienas direktīvu transponēšana dalībvalstu tiesību aktos.

2. pants

1. Dalībvalstu iestādes apspriežas ar ECB par tiesību aktu projektiem tās kompetences jomā atbilstīgi Līgumam un, jo īpaši, saistībā ar

- valūtas lietām,
- maksāšanas līdzekļiem,
- valstu centrālajām bankām,
- monetārās, finanšu, banku, maksājumu sistēmu un maksājumu bilances statistikas vākšanu, apkopošanu un izplatīšanu,
- maksājumu un norēķinu sistēmām,
- noteikumiem, ko piemēro finanšu iestādēm tiktāl, ciktāl tie materiāli ietekmē finanšu iestāžu un tirgu stabilitāti.

2. Neiesaistīto dalībvalstu iestādes ar ECB apspriežas arī par tiesību aktu projektiem attiecībā uz monetārās politikas līdzekļiem.
3. ECB tūlīt pēc tiesību akta projekta saņemšanas attiecīgajai iestādei ziņo, vai pēc tās ieskatiem konkrētais akts ietilpst tās kompetencē.

3. pants

1. Dalībvalstu iestādes, kuras izstrādā kāda tiesību akta projektu, ja tās to uzskata par vajadzīgu, var noteikt ECB termiņu, kādā sniedzams atzinums, kurš nevar būt īsāks par vienu mēnesi no dienas, kad ECB priekšsēdētājs saņēmis attiecīgu paziņojumu.
2. Ārkārtējas steidzamības gadījumā var paredzēt īsāku termiņu. Tādā gadījumā attiecīgā iestāde min steidzamības iemeslus.
3. ECB pēc tam, kad pagājis atbilstošs laiks, var lūgt pagarināt termiņu maksimāli vēl par četrām nedēļām. Attiecīgā iestāde šādu lūgumu bez pietiekama pamatojuma nenoraida.
4. Ja, termiņam beidzoties, atzinums nav sniegts, attiecīgā valsts iestāde var rīkoties pēc saviem ieskatiem. Ja ECB atzinums tiek saņemts tad, kad termiņš jau beidzies, dalībvalstis tomēr nodrošina atzinuma paziņošanu 4. pantā minētajām iestādēm.

4. pants

Katra dalībvalsts veic efektīvus pasākumus, kas vajadzīgi šā lēmuma ievērošanai. Tādā nolūkā attiecīgā dalībvalsts apspriešanos ar ECB rīko savlaicīgi tā, lai iestāde, kas ierosinājusi konkrētā tiesību akta projektu, ECB atzinumu varētu ņemt vērā, pirms pieņemt galīgo lēmumu par aktu pēc būtības, kā arī nodrošina ECB atzinuma paziņošanu iestādei, kas pieņem konkrēto tiesību aktu, ja tā ir cita iestāde, nekā akta projekta izstrādātāja iestāde.

5. pants

1. Šo lēmumu piemēro no 1999. gada 1. janvāra.
2. No 1999. gada 1. janvāra atceļ Lēmumu 93/717/EK.

6. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1998. gada 29. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

R. COOK

(¹) OV C 118, 17. 4. 1998, 11. lpp.

(²) OV C 195, 22. 6. 1998.

(³) Atzinums sniegts 1998. gada 6. aprīlī ("Oficiālajā Vēstnesī" vēl nav publicēts).

(⁴) OV L 332, 31. 12. 1993, 14. lpp.

2. TO JAUTĀJUMU PĀRSKATS, KURI IETVERTI TIESĪBU AKTU PROJEKTOS, PAR KO IEPRIEKŠ NOTIKUSI AISPRIEŠANĀS AR ECB UN EMI¹⁴

Atzinuma numurs

Valūtas jautājumi un maksāšanas līdzekļi

E-komercija

- elektroniskie maksājumi un e-naudas instrumenti CON/2000/11
- elektroniskās naudas emisija CON/2002/1

Euro banknotes un monētas

- CON/2004/28, CON/2004/17, CON/2003/29, CON/2001/1, CON/1997/4, CON/1994/1
- banknošu un monētu aprīte/izplatīšana CON/2004/28, CON/1999/14
- aprītē esošās piemiņas monētas CON/2002/12, CON/2000/13, CON/1999/12, CON/1999/10, CON/1998/18
- banknošu reproducēšana komerciāliem mērķiem CON/1996/13
- euro banknošu un monētu priekšlaicīga piegādāšana CON/2001/21, CON/2001/14,
- banknošu un monētu emisija CON/2002/7, CON/2000/14, CON/1999/10, CON/1999/3, CON/1997/18
- aizjūras departamenti CON/1998/9

Euro ieviešana

- CON/2001/37, CON/2001/29, CON/2001/19, CON/2001/9, CON/2001/1, CON/2000/25, CON/2000/22, CON/2000/21, CON/2000/15, CON/1999/10, CON/1999/2, CON/1998/48, CON/1998/42, CON/1998/36, CON/1998/31, CON/1998/23, CON/1998/19, CON/1998/18, CON/1998/11, CON/1998/9, CON/1998/8, CON/1998/6, CON/1998/2, CON/1998/1,

¹⁴ 2. pielikums sniedz aptuvenu pārskatu par jautājumiem, kas skarti valstu tiesību aktu projektos, par kuriem iepriekš notikusi apspriešanās ar ECB (un EMI).

Atzinuma numurs

Euro ieviešana

	CON/1997/30, CON/1997/24, CON/1997/18, CON/1997/17
– euro ieviešanas papildu pasākumi	CON/1998/8, CON/1998/1
– nacionālajā valūtā denominētas banknotes un monētas	CON/2002/31, CON/2002/15, CON/2002/6, CON/2001/26, CON/2001/20, CON/2001/1
– bāzes un standarta procentu likmes	CON/1998/59
– skaidras naudas maiņa	CON/2001/26, CON/2001/15, CON/2001/7, CON/2001/1
– akciju dematerializēšana pārejas uz euro laikā	CON/1999/4
– diskonta likme	CON/1997/24
– divējādas cenas	CON/1998/8
– euro maiņas likme	CON/1997/12
– valūtas maiņas operācijas	CON/2004/34, CON/2003/29
– likumīgs maksāšanas līdzeklis	CON/2004/17, CON/2003/29, CON/2002/31, CON/2002/12, CON/2002/6, CON/2001/20, CON/2001/1, CON/2000/29, CON/2000/17
– sabiedrību akciju denominācijas maiņa	CON/1998/11,
– finanšu instrumentu denominācijas maiņa	CON/1997/17
– nacionālās valūtas denominācijas maiņa	CON/2002/31, CON/2001/1, CON/1998/18
– publiskā un privātā parāda denominācijas maiņa	CON/1998/19, CON/1998/11
– noapaļošanas noteikumi	CON/2002/15, CON/1998/48, CON/1998/19, CON/1998/1
– euro monētu tehniskās specifikācijas	CON/2000/29, CON/2000/13

Euro aizsardzība

– autortiesības	CON/2002/26, CON/1999/12, CON/1998/18

Atzinuma numurs

- viltošana CON/2003/29, CON/2002/26, CON/2002/17, CON/2001/40, CON/2001/22, CON/2001/16, CON/2000/16, CON/1999/10
- euro banknošu un monētu pārstrāde CON/2004/8

Valstu centrālās bankas

Grāmatvedība, pārskati un revīzija

- grāmatvedības režīms CON/2002/7, CON/1998/62
- gada pārskati CON/1998/62, CON/1998/35
- revīzija nacionālajā līmenī CON/2002/22

Valdes locekļi

- CON/2003/3, CON/2000/26, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1997/25, CON/1996/5
- dienesta noslēpums CON/2003/28, CON/1998/7, CON/1998/5
- amatā atrašanās drošība CON/1997/26, CON/1997/25
- amata pilnvaru laiks CON/2004/16, CON/1997/15, CON/1997/10
- balsstiesības CON/1997/25

ECBS uzdevumi

- CON/2003/27, CON/2002/16, CON/2000/7, CON/1998/5, CON/1997/18, CON/1997/8, CON/1996/10, CON/1994/1

Neatkarība

- CON/2004/1, CON/2003/27, CON/2003/22, CON/2002/14, CON/2001/28, CON/2001/17, CON/1999/16, CON/1998/38, CON/1998/13, CON/1998/6, CON/1997/32, CON/1997/8
- attiecības ar valdību CON/2002/7, CON/1997/25, CON/1997/8, CON/1996/10, CON/1995/11

	<i>Atzinuma numurs</i>
– attiecības ar parlamentu	CON/2001/17, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1996/5, CON/1996/4
– valsts konts VCB	CON/1994/6
Obligātās rezerves	CON/1998/62, CON/1998/47, CON/1998/43, CON/1998/41, CON/1995/2, CON/1994/5
Monetārā politika	CON/2002/21
Ar ECBS nesaistīti uzdevumi	CON/1997/3, CON/1997/2, CON/1996/16
Dalība starptautiskajās monetārajās institūcijās	CON/1997/16, CON/1997/10
Cenu stabilitāte	CON/2002/27, CON/1998/5, CON/1997/30, CON/1997/20, CON/1997/10, CON/1995/11
Monetārās finansēšanas aizliegums	CON/1998/45, CON/1995/14
Uzraudzība	CON/2003/23, CON/2003/7, CON/1995/15, CON/1994/11
Rezerves ārvalstu valūtā un rezerves zeltā	CON/2004/6, CON/2000/17, CON/1998/22, CON/1996/16
VCB statūti	CON/2003/29, CON/2003/15, CON/2003/4, CON/2002/7, CON/2000/15, CON/2000/7, CON/1998/25, CON/1999/18, CON/1998/13, CON/1998/12, CON/1998/7, CON/1994/1
– budžeta likumu noteikumi	CON/2002/31, CON/2002/30, CON/2001/17, CON/1997/26
– aizjūras departamentu darbība un organizācija	CON/1999/20
Nenodrošināts dienas kredīts valdībai	CON/1997/8

Atzinuma numurs

Monetārās, finanšu, banku, maksājumu sistēmu un maksājumu bilances statistikas vākšana, sagatavošana un izplatīšana

Maksājumu bilances statistika CON/2003/8, CON/2002/29, CON/2002/21, CON/1998/45

Vispārējā statistika

– statistikas vākšana CON/2004/24, CON/2002/29, CON/2002/21, CON/2000/28, CON/1999/22, CON/1998/30, CON/1998/28, CON/1995/6

– procentu maksājumu nosacījumu publikācija CON/2002/28

Monetārā un banku statistika CON/2004/2, CON/1998/30

Ziņošanas pienākumi CON/2003/1, CON/2002/29, CON/2002/2

VCB funkcijas statistikas jomā CON/2003/8, CON/2002/28, CON/1998/45, CON/1997/12, CON/1996/5, CON/1996/4, CON/1995/11

Maksājumu un norēķinu sistēmas

Nodrošinājums, ieskaits, pārdošana ar atpirkšanu CON/2004/27, CON/1998/42, CON/1998/29, CON/1998/25, CON/1996/5, CON/1995/13, CON/1995/12

Maksātspējas procedūras

– nulles stundas noteikums CON/1998/9, CON/1998/3, CON/1996/4

Vērtspapīru aprūtinājums CON/1995/12

Maksājumu sistēmu uzraudzība CON/2003/15, CON/1998/3, CON/1996/10, CON/1996/4

Maksājumu sistēmas – kopumā CON/2003/15, CON/2003/14, CON/2002/1, CON/1998/9, CON/1998/3, CON/1997/4

	<i>Atzinuma numurs</i>
Vērtspapīru norēķinu sistēmas – kopumā	CON/1998/42, CON/1998/9, CON/1998/3
TARGET	CON/2001/5, CON/2000/5, CON/1999/19, CON/1999/13, CON/1999/9
– reālā laika bruto norēķinu sistēma	CON/1995/12,
Pārvedami vērtspapīri	CON/2004/22
Finanšu iestādēm piemērojamie noteikumi, ciktāl tie būtiski ietekmē finanšu iestāžu un tirgu stabilitāti	
Kredītiestādes	CON/2003/25, CON/2001/35, CON/1998/25
Finanšu starpnieki	CON/2003/25, CON/2001/35
Finanšu nodrošinājuma līgumi	CON/2004/27, CON/2003/11, CON/2003/2, CON/2002/8, CON/1998/26, CON/1997/6, CON/1996/15
Finanšu pakalpojumu ombuds	CON/2003/24
Kredītiestāžu aizdevumi, kas indeksēti saskaņā ar inflāciju	CON/2004/20
Naudas atmazgāšana un teroristu finansēšana	CON/2003/25, CON/2002/24, CON/2002/5, CON/2002/4, CON/1997/4
Kapitāla brīvas aprites princips	CON/1995/15
– ārvalstu valūtas darījumu nodoklis	CON/2004/34
Finanšu tirgu stabilitāte	CON/2002/1, CON/2001/35, CON/1998/42, CON/1997/4, CON/1997/2, CON/1997/3, CON/1994/11
– ārpusbiržas tirgi	CON/2003/7
Biržas	CON/1999/4, CON/1997/21, CON/1994/11

Kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzība

Atzīnuma numurs

CON/2004/21, CON/2003/24,
CON/2003/19, CON/2002/18,
CON/2001/35, CON/1997/2

Monetārās politikas instrumenti

Neiesaistīto dalībvalstu monetārās politikas instrumenti

CON/1995/17, CON/1997/27

- centrālās bankas informācijas sistēma un metode, un termiņi datu sniegšanai
- e-naudas iestādes
- obligāto rezervju prasības
- statistikas novērojumu programma
- finanšu tirgu uzraudzība

CON/2004/33

CON/2004/25

CON/2004/29

CON/2004/36

CON/2004/31

